

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 5. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

En lang sammenhængende udfoldelse af bogens første sætning

MÆLKEMANDEN af Anna Burns
Oversat af Sara Koch Forlaget
Palomar 366 sider Af Jes Nysten "Den dag Somebody McSomebody satte en pisto..."

Slå op i Den smalle bog

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden andre litterære læsninger, klummer, skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

 Et mareridt i fortidens geografi
Hvis du overvejer at vende tilbage til din provinsielle opvæksts geografi for at gøre en forskel, skal du læse Jens Peter Kaj Jensens nye r...

 At læse Olgas bog er som at stå foran et CoBrA-maleri
Man skal endelig ikke vælge Olgas bog, hvis man trænger til lidt let underholdning og feel-good. Og nok heller ikke for at komme til at vid...

søndag den 16. februar 2020

Til kamp mod krænkelsekulturen

Marianne Stidsen:
"Den nordiske MeToo-revolution 2018 – og dens omkostninger"
U Press 2019, 181 sider, 250 kr.

Af Egil Hvid-Olsen

Jeg hørte lektor, dr. phil. Marianne Stidsen på Bogforum i 2019. Her fortalte hun om sit essay "Den nordiske MeToo-revolution 2018 – og dens omkostninger", som udkom i juni 2019. Bogen handler om nogle af de konsekvenser, MeToo-bevægelsen har haft i Danmark og Sverige. Men Stidsens kritik af bevægelsen har også haft omkostninger for hende. På Bogforum fortalte hun blandt andet, at hun havde holdt et kritisk oplæg om MeToo-bevægelsen på et seminar med deltagere fra hele Europa. Ved seminarets slutning blev der fremlagt et papir, der indeholdt de øvrige deltageres afstandtagen til Stidsens oplæg og holdninger.

Dette fortalte Stidsen ikke for at ynkes, men snarere for at understrege, at hun taler en sag, som de fleste nægter at debattere. Enten anser man hende for at befinde sig på et overdrev, man ikke vil tage alvorligt, eller også forsøger man at tie hende ihjel, fordi hun er tæt på sandheden, eller også – som den tredje mulighed – er man bange for at bakke hende op, fordi hun går imod det, "man" skal mene for tiden.

Den anklagede er skyldig, indtil det modsatte er bevist

Stidsen gennemgår tre sager, hvor MeToo-bevægelsen og den nye

krænkelsekultur har støbt kuglerne og affyret kanonen: 1) Københavns Universitets krænkelsepolitik, 2) Sammenbruddet i Det Svenske akademi og 3) Udskiftningen af Forfatterskolens rektor.

Stidsen har taget del i debatten i forbindelse med alle tre sager og gennemgår sagsforløbene i sit essay.

"...Jeg skal med det samme understrege, at selv om jeg så vidt muligt bestræber mig på afbalanceret saglighed og objektivitet, når det gælder gengivelse af sagerens indhold, så vil mine konklusioner uvægerligt være farvet af den kritiske tilgang, jeg selv har og hele tiden har haft til MeToo-fænomenet", skriver Stidsen i sit forord (s. 10). Og ja, hendes konklusioner er farvet, anderledes kan det ikke være, og det er så som så med den afbalancerede saglighed. Saglig er Stidsen ganske vist, men ikke altid lige afbalanceret. Hun er nemlig vred.

Jeg tror og håber, at Stidsen tillægger MeToo-bevægelsen større betydningen, end den får. Når Stidsen kalder det for MeToo-REVOLUTIONEN skal det i hvert fald nok ses i en større sammenhæng, for MeToo gør det næppe alene. Beklageligvis har bevægelsen, sådan som Stidsen fremlægger den, en stærk allieret i det, der politisk set synes at være dens modsætning. Når der opstår MeToo-anklager, lader den gamle retslige grundregel om, at enhver er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, til at være suspenderet. Beviser er nødvendige, når blot hovederne ruller på dem, der udpeges som flossede i kanten. Anklagerne kan være det pure

Den skrøbelige digter

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Steinbeck-tema i Den smalle bog

- Læs Egil Hvid-Olsens introduktioner til ni af hovedværkerne

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2020 (10)

► marts (3)

▼ februar (3)

Den skrøbelige digter

Til kamp mod krænkelsekulturen

At læse Olgas bog er som at stå foran et CoBrA-mal...

► januar (4)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (65)
- dagbøger (1)
- digtsamling (22)
- En litterær refleksion (5)
- essay (4)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (9)

-

Afstanden mellem en engel og et lig
Bjørn Thomsen
Slagger Forlaget Fuglekøjen 2016 107 sider, 149 kr. Af

Jakob Brønnum Jeg har været igennem flere faser i min læsning af ...

-

Nye noveller: Fire gode samlinger
Ljudmila Petrusjevskaja:
"Umodne stikkelsbær",
Forlaget Silkefyret 2018, 185 sider, 190 kr. Rasmus Hastrup: "De ting der sker", Scr...

opspind, og er således i familie med den rabiate højrefløjs Fake News. Det må kaldes en uheldig alliance. Som et tidsfænomen, der tilsidesætter grundlæggende rettigheder, er MeToo et blandt flere, og tilsammen er de præcis så skræmmende, som Stidsen fremstiller MeToo alene for at være.

Sociale over civile menneskerettigheder

Selvom Stidsen fokuserer på et bestemt tidstypisk fænomen, er bogens styrke altså, at den samtidig peger på den udbredte tendens, hvor sandhed ikke længere tillægges den samme værdi som tidligere. Når det forholder sig sådan, er det, fordi den retslige frihed trædes under fode af den sociale. "Mens de civile menneskerettigheder fyldte det meste af billedet op gennem 1800- og en del af 1900-tallet, hvor de sociale menneskerettigheder så småt kom til og reformerede menneskerettighedstænkningen ved at udfylde et blindt punkt i oplysningens forståelse af, hvad menneskerettigheder er, da er forholdet altså tilsyneladende nu vendt 180 grader rundt. Med det resultat, at de sociale menneskerettigheder, dvs. retten til tryghed, til safe spaces, til ikke at blive krænket, til at blive 'taget hånd om', mere eller mindre fylder det hele i dag." (s. 17).

Man er med andre ord slet ikke klar over, at man i sin jagt på retfærdighed, skyller barnet ud med badevandet.

Kvinder! Tag ansvar!

De eksempler, Marianne Stidsen giver på krænkelserkulturens korstog mod mænd, der muligvis, muligvis ikke har opført sig upassende, er bestemt ikke kønne. Mange af anklagerne tages alvorligt, selvom de fremføres anonymt. Hvis Stidsen redegør korrekt for hændelserne - og det er der meget, der taler for - må der være adskillige, der efterfølgende sidder med en dårlig smag i munden.

Den nordiske MeToo-bevægelse er ifølge Stidsen drevet af en særlig forkælet feminisme, der ikke finder sig i noget, men VIL have ret, også selvom det indebærer, at dem, man anklager, kastes for en folkedomstol. En del af Stidsens angreb rammer desuden pressen, der langt hen ad vejen har kolporteret "sandheder" fra sociale medier. Derfor hedder et af bogens kapitler ganske rammende: "Avisernes klumpedumpejournalistik".

"Den nordiske MeToo-revolution 2018 – og dens omkostninger" er et partsindlæg. Sagen kan naturligvis ses fra flere sider. Men blot at udtrykke sit mishag overfor Stidsens holdninger, sådan som det skete på det førnævnte seminar, er både useriøst og uretfærdigt. Stidsens analyse er nemlig værd at tage til efterretning, også for MeToo-repræsentanter, hvoraf jeg vil tro, at mange slet ikke er klar over, hvad de har startet. I sidste ende vil bevægelsen skade sig selv og sin troværdighed, hvis den føler sig hævet over normal retspraksis.

Selvfølgerlig skal det have en konsekvens, hvis en magtfuld mand misbruger sin position til at få seksuelle ydelser mod kvindens vilje. Men hvis man ikke går rettens vej, risikerer man at ramme uskyldige. Stidsen opfordrer kvinder til at tage ansvar og sige klart fra, hvis de føler sig pressede til at gøre noget, de ikke har lyst til, også selvom det kan få konsekvenser for karrieren. Det kan ikke nytte noget at bøje af, fordi man vil beholde sine privilegier. At tage ansvar er nemlig en del af det at være menneske, og det kan en bevægelse som MeToo ikke ændre ved.

Indsendt af [Jakob Brønnum](#)

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Kommenter som: [Google-konto](#) ▼

- klassikerlæsning (12)
- kortroman (2)
- kunstbog (5)
- lyrik (3)
- noveller (3)
- prosa (5)
- prosadigt (2)
- roman (13)

Sidevisninger i alt

108,813